

2. Po rozwiązaniu stosunku służbowego lub umowy o pracę pracownik nie może nosić odznak służbowych na umundurowaniu.

§ 7. Pracownicy, którzy otrzymali przydziały poszczególnej części umundurowania przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, mogą otrzymać nowe odpowiednie części umundurowania po upływie okresów używalności uprzednio przydzielonych części, z tym jednak że odznaki powinny być dostosowane do wzorów ustalonych przez Ministra Finansów.

§ 8. Dla pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie rozporządzenia, którzy dotychczas nie otrzymywali umundurowania, okres używalności wydanego im po raz pierwszy umundurowania liczy się od dnia wydania umundurowania, nie później jednak niż od dnia 1 kwietnia 1968 r. w stosunku do umundurowania letniego i nie później niż od dnia 1 listopada 1968 r. w stosunku do umundurowania zimowego.

§ 9. 1. Niezależnie od umundurowania określonego przepisami rozporządzenia mogą być przydzielane pracownikom wymienionym w § 1 ust. 1 bezpłatnie do użytku służbowego umundurowanie specjalne oraz teczki lub torby służbowe.

2. Minister Finansów ustala w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac przedmioty umundurowania specjalnego i okresy ich używalności oraz zasady i warunki przydziału umundurowania specjalnego, teczek oraz toreb służbowych.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 lipca 1938 r. o umundurowaniu poborców skarbowych (Dz. U. Nr 50, poz. 394).

§ 11. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów i prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

52

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 marca 1967 r.

w sprawie rodzajów dokumentów, na podstawie których banki będą wykonywały dyspozycje pieniężne jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz jednostek gospodarki nie uspołecznionej, osób fizycznych oraz uspołecznionych sklepów komisowych.

Na podstawie art. 4 ust. 3 oraz art. 10 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy dyspozycji pieniężnych gotówkowych i bezgotówkowych jednostek gospodarki uspołecznionej wymienionych w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) oraz organizacji społecznych i zawodowych na rzecz:

- 1) jednostek gospodarki nie uspołecznionej,
- 2) osób fizycznych,
- 3) uspołeczniionych sklepów komisowych za nabywane w tych sklepach przedmioty.

2. Rozporządzenie dotyczy również dyspozycji pieniężnych jednostek państwowych na rzecz innych jednostek gospodarki uspołecznionej za dostawy, roboty lub usługi w wypadkach, gdy na podstawie obowiązujących przepisów udzielanie zamówień na takie dostawy, roboty lub usługi następuje na zasadach przewidzianych dla jednostek gospodarki nie uspołecznionej.

3. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą dyspozycji pieniężnych:

- 1) jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej,
- 2) jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych,
- 3) Centralnej Rady Związków Zawodowych, związków zawodowych i jednostek im podległych.

§ 2. 1. Dyspozycje pieniężne przekraczające w stosunku do jednorazowej transakcji kwotę 5.000 zł powinny być składane we właściwym banku jednocześnie z oświadczeniem zawierającym:

- 1) oznaczenie zleceniodawcy i zleceniobiorcy,
- 2) określenie tytułu i kwoty należności,
- 3) jeżeli dyspozycja stanowi zapłatę za dostawy, roboty lub usługi — wskazanie przepisów, na podstawie których dokonano zamówienia, oraz stwierdzenie, że zamówienie zostało dokonane zgodnie z tymi przepisami,
- 4) określenie sposobu ustalenia ceny (np. wskazanie obo-

wiążującego cennika lub pozeji cennika bądź nazwy organu, który cenę zatwierdził),

- 5) stwierdzenie zawiadomienia organów finansowych o zamierzonych wypłatach należności na rzecz jednostek gospodarki nie uspołecznionej i osób fizycznych; dotyczy to jednostek gospodarki uspołecznionej, na których ciąży obowiązek zawiadamiania organów finansowych.

2. Oświadczenie wymienione w ust. 1 powinno być podpisane przez kierownika jednostki, od której pochodzi dyspozycja pieniężna, lub jego zastępcę oraz przez głównego księgowego lub osobę przez niego upoważnioną.

3. Jeżeli okoliczności przytoczone w oświadczeniu nasuwać przypuszczenie dokonania transakcji z naruszeniem obowiązujących przepisów oraz w razie stwierdzenia, że treść oświadczenia nie odpowiada rzeczywistości, bank może zażądać potwierdzenia dyspozycji przez kierownika jednostki nadrządnej zleceniodawcy i do tego czasu wstrzymać wykonanie dyspozycji.

4. Jeżeli oświadczenie dotyczy dyspozycji pieniężnej ministerstwa, urzędu centralnego lub innej jednostki centralnej albo prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), w wypadkach określonych w ust. 3 wymagane jest odpowiednie potwierdzenie dyspozycji przez ministra, kierownika urzędu centralnego lub jednostki centralnej albo przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 3. Nie jest wymagane oświadczenie wymienione w § 2 ust. 1 przy dyspozycjach pieniężnych dotyczących rozliczeń z tytułu:

- 1) wszelkich należności wynikających ze stosunku pracy, z umów o dzieło lub zlecenia, podlegających podatkowi od wynagrodzeń, oraz stypendiów, zapomóg i innych podobnych należności,
- 2) należności z tytułu twórczości lub usług o charakterze naukowym, oświatowym, literackim, artystycznym oraz publicystycznym w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń, jak również z tytułu nagród państwowych i konkursowych,

- 3) należności za usługi zespołów adwokackich i tłumaczy przysięgłych,
- 4) należności z tytułu ubezpieczeń społecznych i umów ubezpieczeniowych,
- 5) wszelkich odszkodowań z tytułu poniesionych strat,
- 6) należności z tytułu wygranych loterii pieniężnej i gier liczbowych,
- 7) wszelkich należności ustalonych tytułami egzekucyjnymi,
- 8) zwrotu kaucji, wadium i innych zabezpieczeń,
- 9) zobowiązań rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu wobec ich członków, które wynikają ze statutowej działalności spółdzielni,
- 10) podziału czystej nadwyżki i zwrotu udziałów członkowskich w spółdzielniach,
- 11) skupu dokonywanego przez upoważnione do tego przedsiębiorstwa,
- 12) zakupu towarów przez uspołecznione jednostki handlu i zakłady gastronomiczne, dokonywanego w celu uzupełnienia masy towarowej, jak również zakupu płodów rolnych dokonywanego bezpośrednio od producentów na zaopatrzenie własne przez szpitale, sanatoria, domy wczasowe, internaty, przedszkola, żłobki i inne podobne instytucje,
- 13) zobowiązań jednostek uspołecznionych handlu komisowego wobec komitentów oraz wypłat jednostek handlu detalicznego i jednostek świadczących usługi dla ludności, w związku z uwzględnieniem reklamacji dotyczących nabytych towarów lub świadczonych usług,
- 14) należności prywatnych przedsiębiorstw, rzemieślników i innych drobnych wykonawców z tytułu robót remontowo-budowlanych wykonywanych w szkołach, internatach, ośrodkach kolonijnych i innych podobnych zakładach, położonych poza miastami wojewódzkimi oraz powiatowymi,
- 15) wywłaszczenia lub nabycia nieruchomości dokonanych w trybie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94) oraz z tytułu odszkodowań przewidzia-

- nych w ustawie z dnia 25 lutego 1958 r. o uregulowaniu stanu prawnego mienia pozostającego pod zarządem państwowym (Dz. U. Nr 11, poz. 37),
- 16) bieżących czynszów najmu lub dzierżawy nieruchomości i lokali,
- 17) należności za usługi kominarskie,
- 18) zwrotu przez prezydów rad narodowych środków, wydatkowanych na remonty i odbudowę budynków mieszkalnych przez prywatnych właścicieli nieruchomości, dokonywane na podstawie ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o remontach i odbudowie oraz wykańczaniu budowy i nadbudowie budynków mieszkalnych (Dz. U. z 1959 r. Nr 27, poz. 166 i z 1962 r. Nr 66, poz. 326),
- 19) zakupu dóbr kultury, nabywanych przez szkoły wyższe, muzea, archiwa i biblioteki,
- 20) należności kółek rolniczych nie przekraczających kwot ustalonych w § 8 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 26, poz. 158, z 1965 r. Nr 44, poz. 274 i z 1966 r. Nr 17, poz. 110) i wynikających z zamówień udzielonych kółkom rolniczym na zasadach podanych w tym przepisie,
- 21) należności rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu za dostawy, roboty i usługi.

§ 4. Przez użyte w rozporządzeniu określenie „bank” rozumie się również spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 7 maja 1959 r. w sprawie rodzajów dokumentów, na podstawie których banki będą wykonywały dyspozycje pieniężne jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz jednostek gospodarki nie uspołecznionej, osób fizycznych oraz uspołeczniionych sklepów komisowych (Dz. U. Nr 32, poz. 188).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od daty ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht

53

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 marca 1967 r.

w sprawie zasad gospodarki kasowej jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej mogą dokonywać wypłat gotówkowych jedynie ze środków podjętych z rachunku bankowego, z wyjątkiem wypadków określonych w § 2.

2. Przy podejmowaniu gotówki z banku (ust. 1) jednostka gospodarki uspołecznionej obowiązana jest określić jej przeznaczenie zgodnie z klasyfikacją ustaloną w instrukcji Prezesa Narodowego Banku Polskiego o planowaniu kasowym.

3. Podjęta z banku gotówka może być użyta jedynie na cele określone przy jej podjęciu (ust. 2).

4. Przy odprowadzaniu gotówki do banku jednostka gospodarki uspołecznionej obowiązana jest określić źródło przychodu, z którego pochodzi wpłata, zgodnie z klasyfikacją ustaloną w instrukcji Prezesa Narodowego Banku Polskiego o planowaniu kasowym.

§ 2. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej mogą pokrywać z własnych wpływów gotówkowych:

- 1) wydatki na zakup towarów i materiałów, za świadczone usługi oraz inne wydatki o charakterze administracyjno-gospodarczym, jeżeli wydatek dla jednorazowej transakcji nie przekracza 3.000 zł,
- 2) wypłaty nie podjętych w terminie i zwróconych do banku wynagrodzeń za pracę, dopłat do biletów za dojazdy oraz zasiłków rodzinnych i innych świadczeń pieniężnych z tytułu ubezpieczeń społecznych i pomocy społecznej,
- 3) wypłaty z tytułu skupu dokonywanego przez jednostki prowadzące skup,
- 4) wypłaty przez jednostki handlu detalicznego i jednostki świadczące usługi dla ludności, dokonywane w związku z uwzględnieniem reklamacji dotyczących zakupionych towarów lub świadczonych usług,
- 5) wypłaty komitentom przez sklepy komisowe,
- 6) wypłaty wygranych loterii pieniężnych i gier liczbowych.